

GENEL GEREKÇE

Türkiye öğretmen yetiştirmede; İlköğretmen Okulları, Köy Enstitüleri, Eğitim Enstitüleri ve Yüksek Öğretmen Okulları gibi özgün öğretmen yetiştirme modellerine sahip bir ülke olmasına rağmen 1980’li yıllara kadar, hemen her öğretmenlik alanında “öğretmen açığı” sorunu yaşanmış ve bunu gidermek üzere, farklı dönemlerde farklı çözümler üretilmiştir.

1981’de yürürlüğe giren 2547 Sayılı Yükseköğretim Yasası ile öğretmen yetiştiren tüm kurumlar “ eğitim fakülteleri” çatısı altında üniversite bünyesine alınmıştır. Eğitim fakültelerinin, ilk yıllarda daha çok ortaöğretim branş öğretmeni yetiştirecek şekilde yapılanması, temel eğitimde öğretmen açığına, ortaöğretim alanında istihdam fazlalığına yol açtı. Yaşanan istihdam sorununu çözmek için ortaöğretim öğretmenliğine atanacak öğretmenler “yeterlilik sınavı” ile seçilmeye başlandı, böylece Türkiye’de 1980’li yıllarda “ atanamayan öğretmenler” sorunu gündeme geldi.

Eğitim fakültelerinde ikinci öğretim kanalı da açılarak kontenjanların her geçen yıl artırılması, arz ve talep arasındaki dengesizliği daha da büyüttü, bunun üzerine 1990’lı yılların sonlarında kaldırılan yeterlilik sınavı yerine 2001’den itibaren Kamu Personeli Seçme Sınavı (KPSS) uygulanmasına başlandı. Öğretmenlik meslek bilgisi, genel kültür, yetenek ve 2013’ten itibaren alan bilgisi sorularının yer aldığı KPSS, yeterlilik değil, bir sıralama sınavı. Bu nedenle, sınavda tüm soruları yapanların bile atanamadıkları örnekler bulunuyor.

Anayasa’nın 98’inci ve TBMM İç Tüzüğü’nün 104. ve 105. Maddeleri uyarınca atanamayan öğretmenlerin sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis Araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.